

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 76

Τιμή συνδρομῆς διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 27 Ἰουνίου 1876.

Κατὰ τινὰς αὐστριακὰς ἑφημερίδας ἡ Τουρκία δύναται μὲν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ κυριεύσῃ τὸ Βαλκάνιον, ἀλλ' εὐθὺς ἔπειτα ἐλόκληρος ἡ Σερβία θέλει μεταβληθῆ εἰς μεγάλην Ἑρζεγοβίαν. Ὁ ῥίπτων θυμὸς τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς χώρας ταύτης ἀναγκάζεται νὰ σκεφθῆ, ὅτι οὔτε σφογγάτον δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ ὧδων οὔτε εὐρεινὸς πόλεμος ἄνευ βουνῶν.

* *

Ὁ Χασάν ἦτο Κιρκασίος καὶ ἐπομένως μωαμεθανός. Ἠδίκηθη, ἐφόνευσεν, ἐφονεύθη καὶ ἔληξεν ἡ παράστασις. Ἄλλ' ἂν ἀντὶ τοῦ Προφήτου ἐτύγγανεν ὁ ἦρωας οὗτος τοῦ Χριστοῦ ἐπαδδῆ, νομίζομεν ὅτι εἰς τὸ δρᾶμα τοῦτο εἰς τρεῖς πράξεις ἤθελον προστεθῆ, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων πέντε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κλασσικῆς τραγωδίας, ἅλλαι δύο: ἡ μετὰ τὸ ἐγκλήμα τοῦ γκισούρη γενικὴ σφαγὴ τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ μετὰ ταύτην ἐπέμβασις τῆς Εὐρώπης. Ἡ δὲ αὐλαία ἤθελεν ἴσως καταπέσει ἐπὶ τοῦ λυθέντος Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἄν οἱ ἀπόγονοι τῶν βυζαντινῶν ἔχουτιν αἷμα καὶ ὄχι ριζόγαλον εἰς τὰς φλέδας, τοιοῦτόν τι τέλειον δρᾶμα ἐνδέχεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην νὰ παρασταθῆ.

* *

Χαίρομεν ὅτι ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν ἀριθμῷ περικοπὴ περὶ Χασάν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν βυρωνίζοντα Πήγασον τοῦ κ. Παράσχου ν' ἀνοίξῃ τὰ ἐργαεῖα περὶ τοῦ. Πρὸς γρηῃσιν δὲ τῶν ἱστορικῶν σημειοῦμεν καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ κατὰ τὸν διεσθαρμένον καὶ πεζὸν τοῦτον αἰῶνα ἡρωϊκῶς θυσιάσας τὴν ζωὴν του ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐκδικήσεως δίκαιον εἶναι νὰ ἐνομασθῆ ὁ Τελευταῖος Μωσοῦλημάνος, ὡς ὁ Φιλοποίμην ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων.

* *

Ὁ τόσος ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ Κιρκασίου ἐνθουσιασμός ἐνδέχεται νὰ φανῆ εἰς πολλοὺς παράδοξος παρ' ἀνθρώπων φιλεγματικῶ οἷος ὁ Θεοτόμπης· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι λησμονοῦσιν ὅτι, ὅσον δυσκολώτερον εἶναι τὴς προσιτῆς εἰς τὰς ἐπιπολαίους συγκινήσεις, τοσοῦτω βαθύτερον συγκινεῖται ὁσάντις εὐρεθῆ ἀπέναντι πραγμάτων ἰδανικῶς τελείων, οἷον τὸ πολύκροτον τοῦ Χασάν ἢ τὸ φουστάνιον τῆς κυρίας Δορναῖη.

* *

Ἐφημερίδες τινὲς ἐμίλουσιν ἀκόμη περὶ τῶν συνταγματικῶν μεταξέμβυσιων τοῦ Μιδγάτ. Ἡ ἐπιμονὴ αὕτη παρέσχεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναπολήσῃ τὰ κατὰ τὴν ἐγκαινίαν τῆς βουλῆς τοῦ Κεδίφη. Ἄμα ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τῆς αἰθούσης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αἰγύπτου διδαχθέντες τῇ προτερσίᾳ τί σημαίνει δεξιὰ καὶ τί ἀριστερὰ καὶ θέλοντες νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ἀρροσίωσιν των, ὤρμησαν ἀθρόοι μετὰ τοιαύτης σπουδῆς πρὸς τὴν δεξιὰν πτέρυγα, ὥστε ἕνεκα τῆς στενότητος τοῦ χώρου συνέβησαν ἀμέσως συγκρούσεις καὶ γρονθοκοπήματα. Τοῦτο βλέπων ὁ Πρόεδρος ἔσχιεν ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τὸν ἐνομαστικὸν κατάλογον τῶν κ. κ. βουλευτῶν, προστάζων τοὺς μὲν εἰς τὸ ἔνω ἡμισυ τοῦ χερτίου

εγγεγραμμένους να τοποθετηθώσι δεξιόθεν, τούς δε εις τὸ κάτω πρὸς ἀριστεράν. Οὐδενὸς θαλήσαντος να ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην, ὁ κ. Πρέεδρος ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ μὴ μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐρισθεῖσαν αὐτοῖς θέσιν ἤθελον τιμωρηθῆ αὐθωρεὶ διὰ πεντήκοντα βαδισμῶν. Ἄλλ' οὐδ' ἡ ἀπειλὴ αὐτῆ ἔσχυσε να πείσῃ τινὰ, πάντες δὲ τείνοντες τὴν ῥάγην ἀπεκρίθησαν: «Προτιμῶμεν τοὺς πεντήκοντα βαδισμοὺς ἢ μᾶλλον ἢ να κινδυνεύσωμεν τὴν κεφαλὴν ἀντιπολιτευόμενοι τὸν αὐθέντην μας». Ἄν συνέλθῃ ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλὴ ἀντιπροσώπων, οὐδόπως ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ αὕτη θέλει ἀναδειχθῆ δεξιωτάτη.

Ἐκ πηγῆς ἀξιόπιστου ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχεδίᾳ τῆς Υ. Πύλης περιέχεται καὶ τοῦτο ἂν ἡ Ῥωσσία ἐπιχειρήσῃ να ἐνισχύσῃ τοὺς Σλάβους δι' ἀποστολῆς χρημάτων, ἐφοδίων ἢ ἐθελοντῶν, ὁ Χόβερτ Πασκας θέλει λάβῃ διαταγὴν ν' ἀποκλείσῃ τὴν Ὀδησσὸν ὡς πρὸ ἐκταετίας τὴν Σύρον.

Εἰς τὴν μεταδοθεῖσαν διὰ τοῦ τηλεγράφου εἰδησίᾳ τῆς υποχώρησως τῶν Σλάβων, δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῆ μεγάλη σημασία. Καθ' ἃ; ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας ἢ υποχώρησις αὕτη εἶναι εὐρὸς στρατήγημα τῶν Σέρβων, προτιθεμένων να ἐκλύσωσι τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας, ἔπου, μηδεμίαν ἄλλη; ὑπαρχούσης τροφῆς πλὴν χοιρείου κρέατος, πάντες οἱ ἵπποδοὶ τοῦ Προφήτου θέλουσιν ἀποθάνει τῆς πείνης.

Γορραὶ καὶ σπαραξικάρδιοι κραυγαὶ ἀντήχησαν χθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Πάντες οἱ πιστοὶ αὐτοῦ ἵπποδοὶ, Πύρλαι, Περωσται, Τζιθανόπουλοι, Θεόδωροι, Βροντίσαι καὶ λοιποὶ, ἅμα μαθόντες τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν, ὅτι ἐξακόσαι χιλιάδες δραχμῶν ἐδαπανήθησαν εἰς ἀγορὰν ἔπλων ἐκ Βερολίνου, ἔδραμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐλοφυρέμενοι, μεμψόμενοι αὐτὸν ὡς ἀφαιροῦντα τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ στόματος τῶν πιστῶν του, καὶ μετὰ δακρύων ὑπολογίζοντες πόσαι ἀκόμη καθηγήται, ὑπεράριθμοι γραφεῖς, πρωτοκολλισταὶ, δασοφύλακες καὶ συνταξιοῦχοι ἠδύναντο να οἰκονομηθῶσι διὰ τῶν ἐξακοσίων τούτων χιλιάδων δραχμῶν.

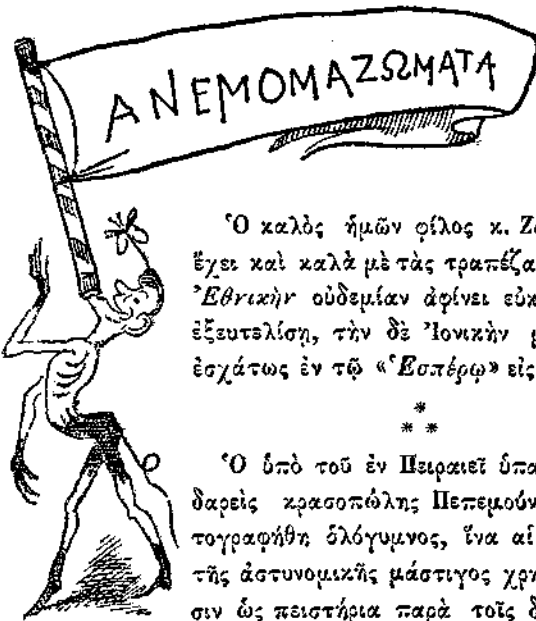
Ὁ βλέπων τὴν Ἑλλάδα ἄνευ στρατοῦ, ἄνευ στόλου, ἄνευ φρουρίων, ἄνευ δεξαμενῶν, ἄνευ σιδηροδρόμων, ἄνευ δρόμων ἢ οὐδενὸς ἄλλου χρησίμου πρὸς πόλεμον ἢ πρὸς εἰρήνην, καὶ ἐν τούτοις ἀκαταπαύστως αὐξάνουσαν τὰ ἔξοδά της καὶ ἑκατομῦρια δανειζομένην, ἀγεται ἀναπορέτως εἰς τὸ ἀκόλουθον μαθηματικὸν συμπέρασμα «Ἡ Ἑλλὰς ἔχει προϋπολογισμὸν τριάκοντα ὀκτὼ ἑκατομμύρια καὶ βουλευτὰς ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἑκατοστὸς λοιπὸν

βουλευτῆς κοστίζει κατ' ἔτος δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας, ἐξ ὧν τὰς μὲν δύο λαμβάνει ὡς μισθὸν καὶ τὰς ἑκατὸν ἑνενήκοντα ὀκτὼ ὡς ἐπιμισθιον».

Ὁ συντάκτης τῆς «Ἄρας», παρεκτραπείς ἀπεκάλεσε τὸν μὲν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης: *καπαζαφειρόπουλον*, τὸν δὲ τῆς Παιδείας: *μίλησιν* τῆς δεινῆς ταύτης ὕβρεως ζητοῦσιν ἤδη ἀμφοτέροι ἱκανοποιήσιν.

Οἱ νεοελληνικοὶ στόμαχοι εἶναι βεβαίως λεπτότεροι τῶν εὐρωπαϊκῶν. Οὕτω τὴν κοινὴν τράπεζαν τοῦ φαληρικοῦ ξενοδοχείου καὶ Ἀμερικανοὶ καὶ Σάξονες καὶ Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι διπλωμάται εὐρίσκουσιν ὑποφερτὴν, οἱ δὲ Ἕλληνες βαρυστόμαχοι. Ἀπαρallάκτως Σκηνιά τινὰ ἡμῶν περὶ ἀγγουρίων οἱ μὲν ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ σύγχρονοι τοῦ Καρύδη εὐρον ἀχώνευτον, ὁ δὲ Φιγαρῶ οἰκαιοποιεῖται καὶ παραθέτει αὐτὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, μεταφράσας κατὰ λέξιν ἐκ τοῦ «Ἀσμοδαίου». Τούτου λοιπὸν τὸ μόνον σφάλμα εἶναι να λησμονῆ ἐνίοτε τὸ ῥητὸν «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος.»

ΘΕΟΤΟΥΜΒΗΣ.

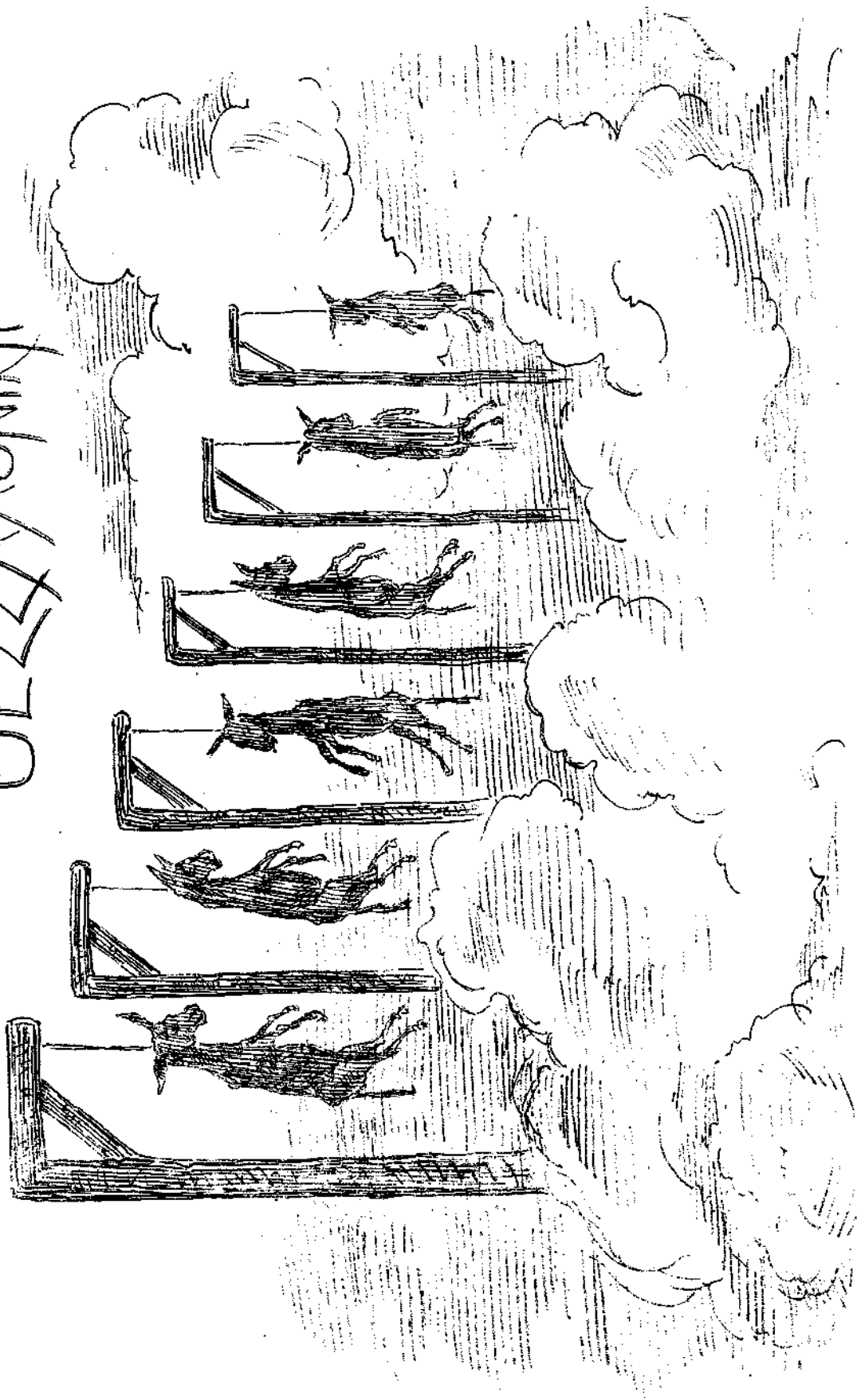

Ὁ καλὸς ἡμῶν φίλος κ. Ζωγίδης τὰ ἔχει καὶ καλὰ μὲ τὰς τραπέζας τὴν μὲν Ἑθνικὴν οὐδεμίαν ἀφίνει εὐκαιρίαν να ἐξευτελίσῃ, τὴν δὲ Ἴονικὴν μετέβαλεν ἐσχάτως ἐν τῷ «Ἐσπέρῳ» εἰς ὀνικήν.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὑπαστυνόμου δαρεὶς κρασοπόλης Πεπεμουόνας ἐφωτογραφήθη ὀλόγυμνος, ἵνα αἱ αὐλακες τῆς ἀστυνομικῆς μᾶστιγος χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια παρὰ τοῖς δικασταῖς. Ἄγνοοῦμεν ἂν τῷ ἔντι, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κ. ὑπαστυνόμου, ὁ ἀξιότιμος αὐτὸς πολίτης ἦτο ὄνος καὶ πρὶν δαρῆ τὸ βεβαῖον ὅμως εἶναι ὅτι σήμερον μετὰ τὸν δαρμὸν ὁμοιάζει ὄναγρον βαδιδωτόν.

Ἡ Ἑρκολαϊκάσσα ἐφημερὶς «Λαθρίον» ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἀξιολόγου κ. Ἀξελου, ὡς δεχθέντος θέσιν συμβούλου τῶν «Μεταλλουργιῶν», ἐνῶ ἦτο ἤδη συνεζευγμένος πρὸς τὴν Ἑ.ἑ. Μεταλλευτικὴν Ἑταιρίαν, ἧς τὸ καταστατικὸν ἀπαγορεύει πᾶν ἄλλο συνοικέσιον. Ἄλλ' ὁ ἀρθρογράφος λησμονεῖ, φαίνεται, ὅτι ἀποθανούσης πρὸ δύο ἐτῶν τῆς «Μεταλλευτικῆς», οἱ μετ' αὐτῆς συζευθέν-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πλήρης ἱκανοποίησις τοῦ γυθέντου φραγκικοῦ αἵματος.

τες εφύσκονται εις κατάστασιν χηρείας και ἔληξεν ἤδη τὸ πένθος των.

* *

Ἡ ἀργία τοῦ Φαλήρου ὠδήγησε χθές τὸ βῆμα ἡμῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἐνθα ἐδιδάσκετο ἡ «Κόρη τῶν Ἀρέμων» και ἡ σκηνὴ παρίστα τὸν βοθρὸν τῆς θαλάσσης, πλήρη ὠραιωτάτων ἰχθύων. Τούτων ἡ μίμησις ἦτο ἐπιτυχεστάτη και πάντες οἱ θεαταὶ ἀνεπόβουν μαγιοκίβας· αἱ τρεῖς ὁμοῦς νηρηίδες ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἂν ἐπρόκειτό τις μεταξὺ αὐτῶν νὰ ἐκλέξῃ, ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς τὴν αὐτὴν ἀμηχανίαν, εἰς ἣν και ὁ Σολομὼν, ὅτε ἐδόθη αὐτῷ αἴρεσις μεταξὺ πείνης, πανώλους ἢ πολέμου.

* *

Ἀπόμαχος τις πολιτικὸς ἀνὴρ, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔτη δὲν ἐψύχραναν τὴν καρδίαν, ἀπήλαυσε κατ' αὐτὰς ἐκ νεανιῶδος, ἣν συντηρεῖ ἐν οἰκίῳ τῆς Πλάκας, ἄρβεν τεκνίον. Περὶ τῆς πατρότητος αὐτοῦ εἶναι ὑπερβέβαιος ὁ γηραλέος πρῶην βουλευτής, διότι τὸ νεογνὸν τῷ ὁμοιάζει πολὺ, οὔτε τρίχας ἔχον οὔτε ὀδόντας.

ΒΟΡΕΑΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΛΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ ἐπίσημον Ὑπουργικὸν ὄργανον τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα, ἢ οἰνόπνευμα, οὐδεὶς πλέον ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τήνου φυγόδικος.

Ὑπολείπεται ἤδη νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, ἂν και εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μήλου ἐξηλείφθησαν οἱ φυγόδικοι.

Ξ. . .

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Τί ἰδέα ἔχεις γιὰ τὸ στρατό;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἡ ν' ἄχουμεν, ἢ νὰ μὴν πληρόνομεν.

Ἴδου τὰ δίστιχα ἅτινα ἔλαγον εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν λαβόντων ἐφέτος μέρος εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦ κλύδωνος.

Εἰς τὸν κ. Πύρλαν.

Μὰ γῶμουνα παθὸς γιὰ τὸς κι' εἶχα και τὸ δούτι
Κ' ἐγιάτρεψα ἓνα παιδὶ ποῦ πῆγε ν' ἀποθάνῃ.

Εἰς τὴν πελώριον κ. μετὸ βουρνούζιον.

Εἶπαι ἕψηλὴ θεόρατη, χονδρὴ σὰ' μιὰ βαρέλα
Ἄλλῃθιαι πέραν τὸ στόμα σου μιὰ λίτρα φουρμαγιέλα.

Εἰς τὸν κ. Α. Βούλγαρην.

Τὸ στρατεμά σου σύναξε, μάστε τὰ παλλικάρια
Δὸς τοὺς μπαροῦτι ἄφθονο και βόλια και λιθάρια.

Εἰς τὴν νεάνιδα μετὸν ἐλγὰ . . .

Τῆς ἐλγῆς σου τὸ μαυράδι,
Ζωντανὸ μετὰ πάσι ἔσον ἔδη.

Εἰς τὸν Κωνστ. Σκουζέν.

Μαυριδερὸ πῶς σ' εἶπανε νὰ μὴ σοῦ ἄκκοφάνῃ;
Μαῦρο ἔναι τὸ γαρούφαλο (πουλιέται μετὰ ἔρῳμι).

Εἰς τὴν χήραν μετὸν μεγάλην μύτην . . .

Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποῦ φορεῖς, δὲν τὰ φορεῖς γιὰ λύπη,
Μόν' τὰ φορεῖς γιὰ εὐμορφίαν και γιὰ τὸ ζαριζέλι.

Εἰς τὸν κ. Ζηνόπουλον.

Μισώω ἀπὸ τὴν Κέρκυραν και πάω εἰς ἄλλον τόπον
Ἴτωσ και σιωπήσουσε ἡ γλώσσαίς των ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν κ. Ξενοφῶντα.

Περνεῖς και δὲν μὰς χαιρετῆς χαρὰς ἐστὴ περιφάνεια,
Σὲν νὰ βαστῆς ἐπὶ χερίᾳ σου βασιλικὰ φερμάνια.

Εἰς τὸν κ. Α. Κ. . . .

Τὸ Ρ, τὸ Α, τὸ Λ και δύο ψηφιδὰ ἀκόμα
Μ' ἐκάμανε τὸ δούτυχο νὰ κείτωμαι ἐπὶ στρώμα.

Εἰς τὸν κ. Ο. Κλάδον.

Πουλὰκι μου ἀκονήγητο, ποιά θὰ εὖ κωνήγησῃ
Ποιά θὰ εὖ ἀίλῃ ἐπὶ κλουβί νὰ εὖ γλυκοφιλήσῃ.

ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ